

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

KOMUNIKAT PRASOWY nr 80/13

Luksemburg, 27 czerwca 2013 r.

Wyrok w sprawach połączonych od C-457/11 do C-460/11

Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort) /

Kyocera, Epson Deutschland GmbH, Xerox GmbH, Canon Deutschland GmbH

GmbH

oraz

Fujitsu Technology Solutions GmbH, Hewlett-Packard GmbH / VG Wort

Kontakty z Mediami
i Informacja

Opłata za zwielokrotnianie chronionych utworów może być pobierana przy sprzedaży drukarki lub komputera

Państwa członkowskie dysponują szerokim zakresem uznania przy określaniu dłużnika z tytułu tej opłaty, która ma na celu wynagrodzenie autorom zwielokrotnienia ich utworu bez ich zgody

Zgodnie z prawem Unii¹, państwa członkowskie przyznają co do zasady autorom i podmiotom praw autorskich wyłączne prawo do zezwolenia na zwielokrotnienie ich utworów lub innych przedmiotów objętych ochroną albo do jego zabronienia. Jednakże państwa członkowskie mogą przewidzieć wyjątki lub ograniczenia w stosunku do tego prawa wyłącznego. A zatem mogą one zezwolić w szczególności na 1) sporządzenie kopii na użytek prywatny i 2) zwielokrotnienia wykonywane na papierze lub podobnym nośniku przy użyciu dowolnej techniki fotograficznej lub innego procesu przynoszącego podobny skutek. Państwo członkowskie, które skorzysta z tej możliwości, musi jednak zadbać o to, by podmioty praw autorskich otrzymały „godziwą rekompensatę”. Owa rekompensata ma na celu wynagrodzenie autorom dokonania zwielokrotnienia ich chronionych utworów bez ich zgody.

Bundesgerichtshof (sąd federalny, Niemcy) rozpoznaje obecnie spory dotyczące godziwej rekompensaty za zwielokrotnianie chronionych utworów za pomocą szeregu urządzeń, między innymi drukarki i komputera osobistego, głównie w przypadku gdy urządzenia te są ze sobą połączone. W ramach owych sporów VG Wort, organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi reprezentująca autorów i wydawców utworów literackich w Niemczech, wniosła o nakazanie spółkom Canon, Epson, Fujitsu, Hewlett-Packard, Kyocera i Xerox dostarczenia jej informacji na temat liczby i charakteru drukarek sprzedanych przez nie od 2001 r. Ponadto VG Wort domaga się stwierdzenia, że Kyocera, Epson i Xerox są zobowiązane do zapłaty na jej rzecz wynagrodzenia w postaci opłaty pobranej od komputerów osobistych, drukarek lub ploterów sprzedanych w Niemczech w latach 2001–2007. W tym kontekście Bundesgerichtshof zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości o dokonanie wykładni właściwych przepisów prawa Unii.

W ogłoszonym dzisiaj wyroku Trybunał udzielił odpowiedzi, że pojęcie zwielokrotniania przy użyciu dowolnej techniki fotograficznej lub innego procesu przynoszącego podobny skutek obejmuje zwielokrotnienie dokonane za pomocą drukarki i komputera osobistego, w przypadku gdy urządzenia te są ze sobą połączone. W takim przypadku państwa członkowskie są uprawnione do ustanowienia systemu, w ramach którego godziwa rekompensata jest uiszczana przez osoby, które dysponują urządzeniem wykorzystywanym w sposób niesamodzielny w jednolitym procesie zwielokrotnienia utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną na danym nośniku, ponieważ mają one możliwość przeniesienia kosztów opłaty na swoich klientów, przy czym całkowita kwota godziwej rekompensaty należnej jako wynagrodzenie szkody poniesionej przez autora w wyniku takiego jednolitego procesu nie może co do zasady różnić się od rekompensaty ustalonej za zwielokrotnienie dokonane przy użyciu jednego tylko urządzenia.

¹Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym (Dz.U. L 167, s. 10).

Ponadto Trybunał stwierdził, że ewentualny akt wyrażenia zgody przez podmiot praw autorskich na zwielokrotnienie jego utworu lub innego przedmiotu objętego ochroną nie ma żadnego wpływu na godziwą rekompensatę.

Trybunał wyjaśnił również, że niezastosowanie środków technologicznych przeznaczonych do powstrzymania lub ograniczenia nieuprawnionego zwielokrotniania nie może spowodować utraty roszczenia o godziwą rekompensatę z tytułu kopii na użytek prywatny. Zastosowanie takich środków przez podmioty praw autorskich ma bowiem charakter dobrowolny. Niemniej jednak dane państwo członkowskie może uzależnić konkretną wysokość rekompensaty od zastosowania – lub nie – takich środków technologicznych, tak aby podmioty praw autorskich faktycznie zostały zachęczone do ich wprowadzenia i w ten sposób przyczyniły się w sposób dobrowolny do prawidłowego stosowania wyjątku dotyczącego kopii na użytek prywatny.

Wreszcie Trybunał wskazał, że właściwe uregulowania prawne – dyrektywa, która weszła w życie w dniu 22 czerwca 2001 r. i miała zostać transponowana przez państwa do ich prawa krajowego najpóźniej do dnia 22 grudnia 2002 r. – nie znajdują zastosowania do aktów korzystania z utworów i innych przedmiotów objętych ochroną, które miały miejsce przed tym dniem.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793